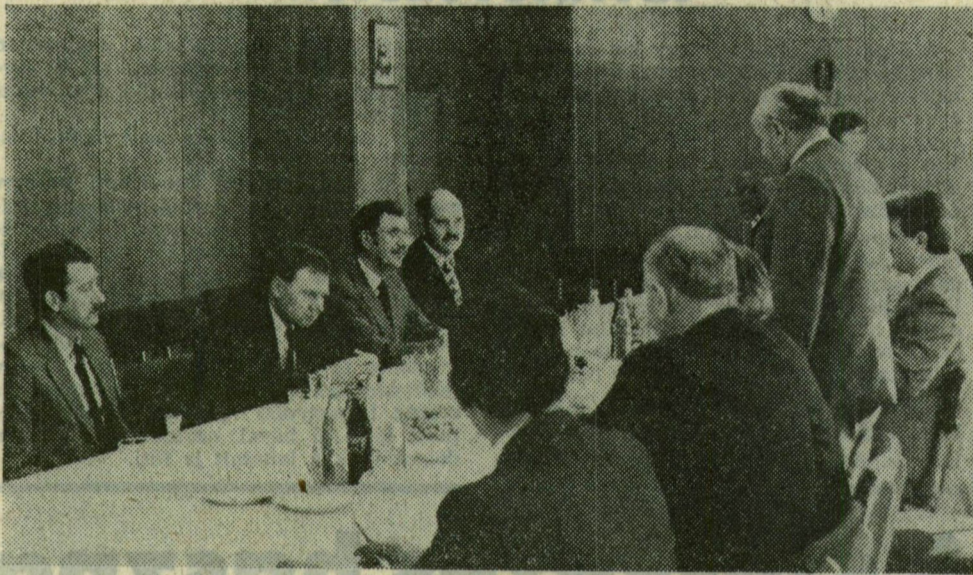

Vajdasági pártküldöttség Csongrád megyében

Enyedi Zoltán felvétele

Dr. Komócsin Mihály köszönti a vajdasági delegációt.

Tegnap, hétfőn délelőtt négy napos látogatásra megyénkbe érkezett a Vajdasági Kommunista Szövetség Tartományi Bizottságának küldöttsége Sztipan Kopilovity, a VKSZ Tartományi Bizottsága elnöksége tagjának vezetésével. A delegáció tagjai: Szredoja Erdélyan, a VKSZ Tartományi Bizottsága elnökségének végrehajtó titkára és Városi Szilárd, a VKSZ Tartományi Bizottságának tagja. A küldöttséget a rözkei határállomáson Papáti József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára fogadta.

A vajdasági pártküldöttség Szegeden felkereste a megyei pártbizottságot, ahol dr. Komócsin Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára köszöntötte őket, majd baráti megbeszélésre került sor, amelyen résztvett Szabó Sándor, a megyei tanács elnöke is. Dr. Komócsin Mihály tájékoztatta a vendégeket a megye politikai és gazdasági életéről, a pártvezetők politikai tevékenységéről, és javaslatokat terjesztett elő Csongrád megye és a jugoszláviai Vajdaság közötti testvérmegyei kapcsolatok továbbfejlesztésére. A fogadtatást és a tájékoztatást Sztipan Kopilovity köszönte

meg, majd tájékoztatta vendéglátóit Jugoszlávia és Vajdaság gazdasági, politikai helyzetéről és a két terület közötti együttműködésre vonatkozó elgondolásait ismertette.

A vajdasági pártdelegáció programja délután a Csongrád megyei Tejipari Vállalatnál tett látogatással folytatódott, ahová elkísérte vendégeinket dr. Bartha László, a megyei, valamint dr. Csonka István, a szegedi városi pártbizottság osztályvezetője. A vendégeket Fászkerti Márton, a vállalati pártvezetőség titkára, valamint Csápenszki István igazgató fogadta. A kialakult beszélgetés során a tejipari vállalat igazgatója ismertette a termelési és gazdálkodási eredményeket, kiemelve, hogy azokban milyen jelentős mértékben részes a már évek óta zavartalanul funkcionáló kapcsolatrendszer a szegediek és a vajdasági tejipari üzemek között. A sok meggyőző példa közül csupán néhány: ebben az évben összesen 8 millió liter tejet szállítanak Szegedről a Vajdaság különböző városába, ellentétként pedig különböző jugoszláv áruk érkeznek megyénkbe; néhány nappal ezelőtt pedig a magyar tejipari tröszt vezetői Szegeden tárgyaltak ju-

goszláv kollégáikkal a termékcseré további kiszélesítéséről, illetve harmadik piacokon való közös értékesítési lehetőségekről.

Sok-sok kérdés követte a részletes tájékoztatást. Sztipan Kopilovity elsősorban arról érdeklődött, hogy minek tulajdonítják a tejipar szakemberei a magyar mezőgazdaság, azon belül pedig a tejtermelés világszerte elismert ütemű fejlődését. A választ a pártbizottsági osztályvezetők adták, kifejtve, hogy mezőgazdaságunk sikereit pártunk hosszú ideje folytatott töretlen mezőgazdasági politikájának köszönhetők.

Vajdasági vendégeink az olajiparban tették látogatást a késő délutáni órákban. Az algyői gázüzemben dr. Juratovics Aladár üzemigazgató és Sándor Lajos, az üzemi pártvezetőség szervező titkára köszöntötte a megyei és a vajdasági pártvezetőket, majd bemutatták nekik a gázüzemeket. Szó esett a határ menti olajelőfordulások közötti kiaknázásáról, és a két szomszédos terület gázüzemei közötti szakmai kapcsolatokról.

Együttműködési megállapodás

Hétfőn délután Szegeden a TESZÖV székházában együttműködési megállapodást írt alá a Magyar Jogaász Szövetség Csongrád megyei szervezete és a Csongrád megyei Mezőgazdasági Szövetkezetek Szövetsége. Az elmúlt években a két terület között, különösen a szövetkezeti jogásztagezók és a TESZÖV között igen hasznos és gyümölcsöző kapcsolat alakult ki. Ez elősegítette, hogy az MSZMP szövetkezeti politikája, a szövetkezeti demokrácia, a szövetkezeti törvények érvényesülése, a tsz-törvény gyakorlati alkalmazása és a jogalkalmazás jogpolitikai irányelvei a közös gazdaságokban hatékonyan érvényesüljenek.

A termelőszövetkezetekben és szakszövetkezetekben dolgozó jogászok szakmai érdekvétele, a Minisztertanácsnak a jogtanácsosokról szóló rendelete, a párt egységes szövetkezetpolitikája, és a szövetkezetek demokratikus és törvényes működésének további erősítése megkívánja, hogy az MJSZ megyei szervezete és a TESZÖV fokozza együttműködését és rögzítse, meghatározza a különböző területeken, a kölcsönös érdekek alapján való közös tevékenység elveit, tartalmát és módját. Ennek

szellemben született az együttműködési megállapodás, amelyben többek között a jogászszozövetség vállalja, hogy a szocialista állami élet, jogrend és igazsági munka népszerűsítése során széles körben foglalkozik a szövetkezetekkel kapcsolatos kérdésekkel. A mezőgazdasági szövetkezetekben dolgozó jogászok szakmai, politikai tájékozottságának elősegítése érdekében Csongrád megyében két-három havonként és tájékoztatókonként konzultációkat szervez, amelyben az aktuális elméleti és gyakorlati kérdéseket megvitatják. Ugyanakkor rendszeresen vizsgálja és értékeli a szövetkezeti jogászok helyzetét, szakmai, politikai érdekeik érvényesítését, és szükség esetén az illetékes szerveknek javaslatot tesz a problémák megoldására.

A TESZÖV többek között elősegíti, hogy a szövetkezeti jogászok a jogászszozövetség által szervezett tanfolyamokon részt vegyenek, és ehhez a jogszabályokban és a szövetkezetek belső szabályzataiban rögzített kedvezményeket megkapják, a szövetkezeteket érintő fontosabb jogi kérdésekben, továbbá a szövetkezeti jogászokra vonatkozó ügyekben kikéri a jogászszozövetség véleményét.

Az együttműködési megállapodást Moindár Lajos, a TESZÖV elnöke, dr. Kemezs Béla, az MJSZ megyei elnöke, Haskó Pál, a TESZÖV titkára és dr. Veres József, az MJSZ szövetkezeti tagozatának elnöke írta alá.

SZÖVOSZ-tájékoztató

Jelentős a fogyasztási szövetkezetek részesedése a lakossági árueellátásban, a következő időszak feladata az export fokozása. A gazdálkodási egységekben a belső érdekeltségi viszonyokat igyekeznek korszerűsíteni — állapította meg Szilvasán Pál, a SZÖVOSZ elnökhelyettese hétfőn a MUOSZ-ban tartott sajtótájékoztatóján.

Elmondta, a SZÖVOSZ égisze alatt összesen 1856 gazdasági szervezet működik, s tevékenységük termelési értéke az idén már eléri a 200 milliárd forintot. Bevételeik többsége a kereskedelemből és a szolgáltatásból származik, s emellett jelentősen fejlődik az ipari tevékenység és a szolgáltatás is.

Tervekről, tennivalókról

Építőipari tanácskozás

Az idei terv teljesítésének helyzetéről és a jövő évi tennivalókról tartottak hétfőn ágazati tanácskozást az építő- és építőanyag-ipari vállalatok, szövetkezetek és intézmények gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetői az Építők Szakszervezetének székházában. A tanácskozáson részt vett és felszólalt Havasi Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára. Jelen volt Borbándi János, a Minisztertanács elnökhelyettese is.

Az idei munkát értékelve Abraham Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter megállapította, hogy az 1982. évi népgazdasági terv céljainak megfelelően az építőipar termelése a múlt évihez viszonyítva várhatóan 2 százalékkal csökken, az építőanyag-iparé pedig 1 százalékkal nő. A termelés, a munkák összetétele, az építési struktúra is mind jobban a kereslethez igazodik, ami főként az épületfenntartás és -korszerűsítés, valamint az építési export arányának növekedésében jut kifejezésre.

A nagyberuházásokon végzett munka és a lakásépítés is a tervezetnek megfelelő. Az év végéig felépül tehát az előirányzott 77 ezer új lakás. A miniszter bírálta

azonban a fejlődés egyenetlenségét, a visszatérő hibákat.

A vállalatok és szövetkezetek alapos fordulatra készüljenek fel, hogy megteremtsek a jövő évi lakások egyenletes ütemű átadásának és a hibák lényeges csökkentésének feltételeit. A nagy EVM-vállalatok tegyenek többet a magánlakás-építés támogatásáért, a lakossági szolgáltatások fejlesztéséért is.

Az építő- és építőanyag-ipar nyeresége összességében várhatóan valamivel meghaladja a tervezett, ám a veszteséges vállalatok és szövetkezetek száma nem csökkent. Jó néhány példa tanúsítja azonban, hogy az építőipari szervezeteknek még sok lehetőség nyílik a gazdaságosság belső tartalékainak feltárására. Ezért segítsék a partneri kapcsolatokat, a megbízó, a tervező és kivitelező érdekeltségi rendszerének fejlesztésével is. A vállalatok jövő évi tervének kidolgozásához adott előzetes információkat a tanácskozás résztvevőinek Kádár József építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes a gazdasági szabályozók változásairól, amelyek a korábbinál eredményesebb gazdálkodásra ösztönöznek és fokozottan differenciálnak a nagyobb és a kisebb hatékonysággal dol-

gozó vállalatok között. Gyöngyösi István, az Építők Szakszervezetének főtitkára arról szólt, hogy körültekintően készítsék elő és vitassák meg a dolgozókkal a vállalati tervjavaslatokat az üzemi demokrácia fórumain. Hangsúlyozta, hogy ne statisztikai kimutatásokat terjeszsenek elő, hanem azokat a vállalati intézkedéseket tárgyalják meg, amelyek a gazdaságosság, a hatékonyság és a minőség javításában közvetlenül érintik a dolgozókat, s így javulataikkal hasznosan kiegészíthetik ezeket a terveket. A vitának csaknem valamennyi résztvevője foglalkozott a munkaerőgondokkal. Többen elmondották, hogy a munka termelékenységének lényeges növelésével ellensúlyozták a munkaerő számának csökkentéséből eredő kiesést és ugyanakkor több kezdeményezéssel növelték az ipartanulók számát, bővítették a szakoktatást és a továbbképzést. Több szövetkezet és vállalat vezetője beszámolt arról is, hogy az építési feladatok strukturális változásainak megfelelően a jövő évben a korábbinál jóval nagyobb arányban végeznek épületkarbantartási, -fenntartási és korszerűsítési munkákat, s más lakossági szolgáltatást. (MTI)

Több munka, kevesebb pénzért?

— Más fénye volna ma a szegedi vasiparnak, ha nem fedezik föl a szénhidrogénmedencét, ha a városi iparfejlődés nem olyan gyors, amilyen 1959-ben, amikor én a Vasipari Ktsz.-hez kerültem inasnak, protekcióval lehetett csak ide bejutni — meséli Frányó Antal, a Szegedi Vas-és Fémpipari Szövetkezet elnöke. — Az olajvállalat a vasiparból szerezte a legjobb szakembereit. A másik nagy konkurencia a fejlődő iparvállalatok karbantartó részlege volt. Ahogyan egyre több gép került az iparba, úgy lett szükség több és több karbantartóra. Jó fizetést kaptak, s könnyebb volt a munka. Mióta megerősödtek a termelőszövetkezetek, hatalmas gépparkra tettek szert, ők is egyre több dolgozót szábitanak el. Könnyen tehetik: tudnak megfelelő munkát biztosítani, többnyire helyben dolgozhatnak az emberek, sőt vannak olyan kedvezmények, főként a háztájival kapcsolatban, amivel iparvállalatok nem tudnak versenyezni.

— Megáll-e ez a folyamat?

— Most újabb konkurenciát jelentenek a kisvállalkozások, amelyek szintén a legjobb dolgozókat tömörítik. Egyébként nem is annyira a létszám csökkenése, mint inkább minőségi romlása jelent gondot. Elmegegy kipróbált, régi szakmunkásunk, s jön helyette egy segédmunkás. Évek telnek el, míg — ha ő is úgy akarja — kiképezzük, megbízható vasipar munkás lesz belőle. Addig is dolgoznie kell azonban, s a munka minőségén bizony meglátszik, hol tart éppen emberünk a szakma elsajátításában.

— És a kezdő szakmunkások?

— Egyre kevésbé jelent megoldást, ha gyakorlati képzésükben szerepet vállalunk. Hetvenhatban kiszámoltam, hogy szövetkezetünk eddig mintegy ezerszáz-ezerkétszáz szakembert képzett. S hol vannak már azok az emberek?! Pedig például a szociális körülmények lényegesen jobbak, mint akár egy évtizeddel ezelőtt is.

— Miért szakadt meg a rasmunkás dinasztia? szemlélőnek, munkamoráljának öröklődése? Miért törődik egy mai fiatal szakmunkás kevesebbet a munkája minőségével, mint azok, akik oszlopai a szövetkezetnek, s mostanában egyre többen mennek nyugdíjba?

— Sokat gondoltam ezen, de nem tudok más okot, mint azt, hogy ma a családban a létbiztonság olyan fokú, hogy szinte mindig, mi lesz a gyerekből, lesz-e valami egyáltalán belőle. Régen a szülők törődtek vele, hogy szakmája legyen a gyerekeknek, mert aki kitanult valamilyen szakmát, az jól megélt belőle, aki viszont nem, az sokkal nehezebb helyzetben volt, mint a mai segédmunkások.

— A városban vannak nagyvállalatok részeként működő üzemek és önállóan dolgozó vasipari szervezetek. Melyik van könnyebb helyzetben?

— Szerintem a leányvállalatok, mert mögöttük ott áll egy-egy nagyvállalat koncentrált anyagi ereje. Más-különben az öntődében sem tudtak volna olyan nagy beruházást olyan rövid idő alatt megvalósítani.

— Mennyire ellensúlyozza ezt a szövetkezetek nagyobb önállósága?

— Egy szövetkezet jobban tud igazodni a piaci igényekhez, jobban át tud áll-

ni, ha erre szükség van. Vizszont itt a fejlesztési lehetőségek lényegesen kisebbek, mint egy nagyvállalat egy-egy üzemében. Gyakorlatilag mi arra a pénzre számíthatunk biztosan, ami nálunk főlhalmozódik.

— Hogyan tudnak ebből korszerű gépeket vásárolni?

— Fokozatosan. Pedig gépparkunk korszerűsítése egyre inkább létkérdéssé válik. A mai gépeken még sok felelősség az emberé: amelyek gép nem tökéletes, annak munkáját csak az emberi figyelem korrigálnia. Ha viszont ezzel is gond van, egyértelmű, hogy olyan gépet kell beszerezni, amelyek minél kisebb lehetőséget biztosít a tévedésekre.

— Mennyire jellemzőek ezek a problémák a vasipar egészére?

— Én a vasiparnak csak azt a részét tudom mezeitlni, amelyet személyesen ismerlek, leginkább úgy, hogy munkakapcsolatban állunk velük. Ezekre a szervezetekre jellemzőek a mi cégünkkel elmondottak. A mostani bér-szabályozási szisztéma szerint a szocialista szektorban viszonylag sokat kell dolgozni, viszonylag kevés pénzért, ami a munkaerő minőségi romlását idézi elő. Tetten érhető ez abban, hogy a nekünk szállító cégek sem mindig tartják a határidőket, az általuk szállított idomanvagok nem méreletesek, ezek aztán nálunk is lemaradást minőségi problémákat okoznak, s az egész láncban gyöngylődik ez végig.

— Közbevetőleg egy kérdés: miért van kevés slágertermékekűből, a rotációs kamából?

— Motorja importból származik. Devizakorlátozások miatt kevés motort kapunk, ami meghatározza a várható kisgépek számát.

— Mi fővőre a tervük — legalább fővonalakban?

— Igencsak nehéz tervezni jövőre tovább csökkennek a beruházási lehetőségek. Ismerjük nagyjából, hogy mennyit tudunk szocialista és tőkés piacra exportálni, de nem ismerjük, hogy milyen újabb korlátozások várhatók. Mindenesetre igyekszünk exportunkat fokozni.